

ad § 10.

ad I. 1. De forfaldende Afdrag paa Tilgodehavenderne i Udlandet i Anledning af Sundtold-Afløsningen udgjøre:

	den 1ste April 1872.	den 1ste Oktober 1872.
fra Rusland	286,353 Rbd. „ 6.	292,077 Rbd. „ 6.
— Frankrig	35,839 — 20 —	36,556 — „ —
— Preussen	130,537 — 32 —	133,148 — „ —
— Sverige	37,609 — „ —	38,361 — „ —
— Norge	16,414 — „ —	16,742 — „ —
— Portugal	8,073 — „ —	8,235 — „ —
— Mecklenborg-Schwerin	10,986 — 64 —	11,206 — 64 —
— Bremen	6,426 — 40 —	6,554 — 92 —
	<u>532,238 Rbd. 60 6.</u>	<u>542,880 Rbd. 60 6.</u>
		1,075,119 — 24 —
hvorpaa Omsætningstabet anslaaes til.		10,119 — 24 —
		<u>1,065,000 Rbd. „ 6.</u>

ad I. 2. Da det Beløb af 3 Millioner Rigsdaler, der ifølge Lov af 18de Marts 1871 endnu er i Omløb af de i Genhold til foreløbig Lov af 1ste August 1870 udstedte Kreditbeviser, forfalder til Betaling den 15de August 1872, har det været Gjenstand for Overveelse, hvorledes de til Indfrielse fornødne Midler rettest vilde være at fremstaafe. Blandt de Udveie, der i saa Henseende frembyde sig, har man ikke kunnet finde det rigtigt at anbefale Stiftelsen af en fast Gjaeld, idet det under de stedfindende normale Forhold næppe turde anses tjenligt for den offentlige Kredit at tyge til et Middel, hvis Anvendelse bør være forbeholdt Tidspunkter, hvor der er større Vanffelighed ved at benytte de øvrige tilstedeværende Hjaelpemidler. Snarere vilde der kunne være Spørgsmaal om en Fornyelse af Kreditbeviserne paa flere Aar og om muligt til en lavere Rente end den, der nu maa svares. Men da denne Fornyelse dog i ethvert Tilfælde maatte være aldeles frivillig, maatte man være forberedt paa, at Konjunkturerne, om de ogsaa vare gunstige, naar Beslutningen derom toges, i Mellemtiden, inden Kreditbeviserne forfaldt til Betaling, kunde forandre sig saaledes, at den større Del blev forlangt kontant indfriet, og man kunde derfor let komme i det Tilfælde, at maatte staafe betydelige Beløb i rede Penge tilveie med kort Varsel under ugunstige Forhold. Da derhos en større Del af Kreditbeviserne er bleven anvendt til Dækning af Udgifter, som skulde have været bestridte ved Salg af Reserverfondens Aktiver, fordi disse Salg paa Grund af de da herskende Forhold kun kunde ske paa meget ugunstige Betingelser; da Priserne paa Hovedmassen af Fondens Effekter, navnlig de udenlandske Statspapirer, i Mellemtiden ere stegne betydeligt, saa at der nu er Udfigt til, at det fornødne Beløb kan sælges paa fordelagtige Billaar, og da Reserverfonden fremdeles har en saadan Størrelse, at der ikke kan være nogen Betænkelighed ved at formindske det med det Beløb, der vil medgaa til Indfrielsen, har man anset det rettest at søge det hele Beløb i Kreditbeviser indløst paa denne Maade. For det Tilfælde imidlertid, at Forholdene skulde forandre sig, saaledes at de fornødne Midler ikke skulde kunne tilveiebringes uden uforholdsmæssige Tab, søges tillige Bemyndigelse for Finantsministeren til at forstaafe sig det Manglende ved Optagelse af midlertidige Laan.

Der henligger fortiden under Reserverfonden Est. 25,000 i Obligationer til Laanene i Amsterdam, Wfl. 14,000 til Laanene i Antwerpen, Rbd. 25,000 i 5 pCt.s og Rbd. 3,400 i 3 pCt.s indenlandske uopsigelige Obligationer, hvilke Obligationer man er kommen i Besiddelse af tildels ved Ombytning mod indenlandske 4 pCt.s uopsigelige Obligationer. Da